

ANDRÁSSY LAJOS

Úgy vártalak . . .

*Kórházi, néma ágy ölelt csupán,
fehér vaságy,
az ágy s a gondolat,
a gondolat terült rám jó puhán,
oly lágy-puhán,
hogy vársz, s hogy vágyakat,
szép vágyakat hevítő éjszakán,
szíved meglátogat.*

*A Hold beszórta lopva ablakom,
bús ablakom
résén e víg reményt,
úgy vártalak magányos ágyamon,
hűs ágyamon,
mint gyermek szép mesét.*

*S az éj mesél csak, szöve sátorát,
kék sátorát
a Hold ezüsttel át,
míg lepkeszárnyú álomhintaján,
lázhintaján
érted repült a vágy . . .*

(Visegrád, szanatórium. 1955. január)

MÁRKY IMRE

Virágzik a Tisza

*Hullámok hátán rejtelem rezeg . . .
Borban születnek: talmi bölcs tanítja;
Tiszavirági sorsnak víz a nyitja —
S csak addig élnek, míg szerelmesek.*

*Lárvát levedlő vetkőzés után:
Szállnak vizekről, hullanak vizekre,
Szökén, aranylón rajzanak zizegve;
Halálos nász e kurta délután.*

*Aldott Tiszánk, a hűséges folyó.
Akit Tömörkény így becéz: »vizecske«,
Bölcsős, koporsós titkukat kileste.*

*Bolyhos, virágos szemfedő alatt,
Mit szőtt tömérdek nászruhás bohó:
A mámoros Víz ünnepel nyarat.*